फलदाद्यो नो समं तल्लक्षणा तु विशिष्यते॥

ज्योतिष्टोमे श्रूयते। यावत्या वाचा कामयेत तावत्या दीक्षणीयायामनुब्रूयात्। मन्त्रं* प्रायणीयायां मन्त्रतर†मातिथ्यायामुपाꣳशुषु सत्सूच्चैरग्नीषोमीय इति। अत्र ध्वनेरुच्चावचभावः। परमापूर्व्वप्रयुक्तः, तस्य फलवत्वादिति चेत्। मैवम्। अवान्तरा पूर्व्वेऽपि समानं फलवत्वं परमापूर्व्वजननद्वारेण फलसम्बन्धात् समाने च फलवत्वे सन्निकृष्टलक्षणया निर्णयः। तथाहि, दीक्षणीयादिशब्दाः अङ्गकर्म्मवाचिनः, न च मन्द्रत्वादिधर्म्माणां कर्म्मस्वरूपं प्रयोजकम्। अपूर्व्वप्रयुक्तेन निर्णीतत्वात्। ततो दीक्षणीयादिशब्दैरपूर्व्वं लक्षणीयम्। तत्र स्ववाक्यगतमवान्तरापूर्व्वं सन्निकृष्टं तद्वारकं परमापूर्व्वकविप्रकृष्टम्। तस्मादवान्तरापूर्व्वप्रयुक्ता एते धर्म्माः। अश्वमेधगतत्रैधातवीयायामूहाभावः फलम्। तथाहि अश्वमेधे समाम्नायते, त्रैधातवीया दीक्षणीया भवतीति। यदि परमापूर्व्वप्रयुक्तः स्यात्। ततस्तस्योपकारविशेषनिवन्धन इति तत्कार्य्यापन्नायां त्रैधातवीयायां भविष्यति। अथात्रावैष्णवापूर्व्वप्रयुक्तः। तदा त्रैधातवीयायां तदपूर्व्वं न भवति किन्त्वन्यदेवेति नास्त्यूहः। दशमाध्यायस्य सप्तमपादे चिन्तितम्।

प्रायणीयातिथ्ययोः किं विकल्पः शञ्विडां ततः।
नियमो वा विकल्पः स्यात् निषेधपरिसङ्ख्यया॥

---

* मन्द्रमिति F चिह्नितपुस्तकपाठः।

† मन्द्रतरमिति F चिह्नितपुस्तकपाठः।